

LITERATURA INFANTIL I JUVENIL

Els somnis d'un món al revés

ANDREU SOTORRA

www.andreusotorra.com

José Agustín Goytisolo, *Contes de a infants*. Traducció d'Asunción Carandell. Il·lustracions de Juan Ballesta. Col·lecció *Els Meus Contes Preferits - Tren Blau*. EDEBÉ, Barcelona, 2003. A partir de 6 anys.

honest, és a dir, en la versió de la lletra traduïda: "Hi havia una vegada / un llop que era bo / a qui tots els bens / maltractaven. / I també hi havia / un príncep dolent, / una bruixa bonica / i un pirata honest. / Totes aquestes coses / hi havia una vegada / quan jo somniava / un món al revés".

No sé si sense Paco Ibáñez la petita faula d'*El lobo bueno*, que va llegir José Agustín Goytisolo, hauria estat tan coneguda. De la mateixa manera que no sé si sense Antaviana Pere Calders hauria estat un escriptor popular; o si sense Ovidi Montllor, Vicent Andrés Estellés hagués arribat a segons qui; o si sense Raimon o sense Joan Manuel Serrat i altres cantants, alguns poetes haurien estat tan coneguts pels qui haurien de ser els seus princi-

El món al revés de J.A.G. hauria de tenir un llop que fes un servei a la societat, un bon ján, i que no s'hagués d'exiliar a la muntanya per viure tranquil, en sentir-se marginat, i que no hagués d'udolar cada nit, amb uns unglots de pam i uns ullals ferotges.

El món al revés de J.A.G. hauria de tenir un príncep hereu de la corona que incités a la rebel·lió popular per aconseguir l'idealisme d'un país on imperés la justícia social.

El món al revés de J.A.G. hauria de tenir una noia convertida per força en bruixa per fugir de l'enveja, la xafarderia i la xenofòbia i perquè pogués viure en llibertat sense haver de disfressar-se precisament de bruixa.

El món al revés de J.A.G. hauria de tenir una ciutat ideal, urbanísticament ecològica, sense edificis alts i lletjos i -entremaliada- sense escoles. I els seus ciutadans haurien de pensar en el miratge d'una illa Ignorada com a model de construcció d'un país modèlic, amb ciutadans cultes, forjats en l'experiència de la vida.

Tots aquests elements cuegen en l'aparent senzillesa dels contes de José Agustín Goytisolo adreçats als infants. Un llegat que no és de més gruix, quantitativament parlant, perquè segurament no era intenció del seu autor aprofundir en un àmbit que em consta que respectava profundament i, per això, s'hi acostava de puntetes i gairebé demanant permís.

El resultat va ser una petita obra narrativa que endevinava una mina per explotar i que, com passa amb aquests quatre relats, si hagués continuat, hauria entrat a formar part de l'antologia de contes per a infants que, per la seva riquesa lingüística, el seu estil i la seva manera de parlar als primers lectors, aconseguí també la lectura apassionada dels lectors madurs.

EL LLOP BO DE J.A. GOYTISOLO

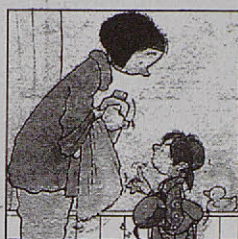
pals destinataris, els que abans s'anomenaven el poble.

Ara, la lletra d'*El lobo bueno*, de José Agustín Goytisolo (J.A.G.), molta gent la coreja sense titubear. Com per exemple fa uns dies, a l'auditori de la FNAC L'illa de Barcelona, en un improvisat recital que el cantautor va fer en l'acte de presentació de l'àlbum que recull quatre contes de J.A.G. que, en el seu dia, havien vist la llum en la col·lecció *Tren Blau* d'Edebé i que ara formen part d'una nova sèrie, en cartoné, que sota el lema d'*Els Meus Contes Preferits*, ha convertit en àlbum alguns títols ja editats.

L'àlbum de J.A.G., que compta amb una acurada, i diria que sensible, traducció catalana d'Asunción Carandell, la viuda del poeta, reuneix quatre contes que es despleguen a partir de la lletra interpretada per Paco Ibáñez: *El llop que era bo*, *El príncep dolent*, *La bruixa bonica* i *El pirata*

David Paloma, *Una medicina per no plorar*. Il·lustracions de Mercè Arànega. Col·lecció *Els Meus Contes Preferits - Tren Blau*. EDEBÉ, Barcelona, 2003. A partir de 5 anys.

Esther Larrío, *L'Emma no es vol banyar*. Traducció d'Elisenda Vergés. Il·lustracions de Francesc Rovira. Col·lecció *Els Meus Contes Preferits - Tren Blau*. EDEBÉ, Barcelona, 2003. A partir de 5 anys.

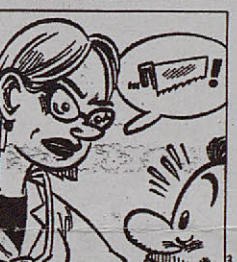
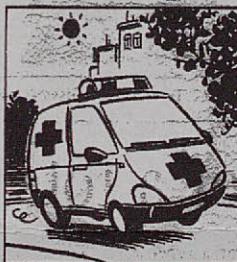

Mercè Arànega, *Vull escriure un conte*. Traducció d'Elisenda Vergés. Il·lustracions de l'autora. Col·lecció *Els Meus Contes Preferits - Tren Blau*. EDEBÉ, Barcelona, 2003. A partir de 5 anys.

La petita protagonista d'aquest conte descobreix que existeix una medicina que evita que els petits plorin tan sovint. Es pot plorar, però només de riure. Exclusiva per als farmacèutics titulats i els parafarmacèutics que sempre tenen petits remeis per a tots els grans mals.

És l'hora del bany, però la protagonista del conte no està per romanços. Pensa que un gran monstre sortirà pel forat del tap o pels foradets de la dutxa. És un monstre molt gran, però es pot encongrir de tal manera que arribi a fer companyia sense que es noti.

La protagonista del conte s'inicia en l'escriptura a través d'un relat fantasiós sobre balenes i acaba interessant-se per la protecció d'aquesta i altres espècies animals. El seu entusiasme s'encomana, i fa una repassada a la degradació de la fauna.

Humors

JOSEP CÁLVEZ

CÒMIC

Manel Fontdevila, *Lo más mejor de la Parejita SA*. EL JUVENS EDICIONES. Barcelona, 2003.

Manel Fontdevila, *Mantecatos*. GLÉNAT. Barcelona, 2003.

L'aparició al nostre mercat de dues obres gairebé simultànies d'un mateix autor del país es un fenomen rar que indica una intensa activitat professional, poc comuna avui a casa nostra. Però el més esti-

mulant d'aquest cas protagonista pel manresà Manel Fontdevila és el component de qualitat de la seva creació.

Lo más mejor de la Parejita SA i *Mantecatos* són dues mostres diferents i complementàries de la seva activitat humorística, dues maneres de fer riure o de generar somriures que són fruit de tècniques i voluntats narratives diverses, però no contraposades.

Lo más mejor de la Parejita SA, que inicia col·lecció dedicada a diferents i carismàtics personatges d'*El Jueves*, és una edició acurada, i complementada amb informació sobre l'autor i l'obra, d'una selecció de les històries protagonitzades per, l'encara, jove parella formada per Emilia i Mauricio publicades a la revista. El temps atorga a aquesta historieta un valor

sociològic afegit a la creació de múltiples gags i a la varietat que l'autor ha prodigat tant en l'estil gràfic com en la planificació de la pàgina i en el plantejament narratiu per neutralitzar, eficaçment, el perill de la rutina i la reiteració.

PAUTES DE COMPORTAMENT

Mantecatos és un recull de narracions curtes, algunes d'inèdites i d'altres de publicades en revistes no majoritàries, entre les quals destaquen *Humo* i *Mantecatos*. Aquí la mirada irònica i juganera de l'autor no es dirigeix sobre els aspectes més immediats i quotidians de la vida sinó que s'interroga sobre pautes de comportament més generals i complexes. Són contes en què l'humor matisa la seva vessant caricaturesca i amb l'ajuda de la imaginació es converteix en mirall que descobreix, amb un toc de tendresa, les paradoxes i misèries sobre les quals mantenim un equilibri aparent.